

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2016*** ROČNÍK XVII.*** ČÍSLO 7

Cítát inspirující:

„Mnoho lidí si myslí, že literatura svádí a odvádí - čtení je jen útěk z místa, kde se cítíme dobře. Pro mne se literatura podobá skleníku, ve kterém můžu sama růst. A ve kterém mohou moji čtenáři najít živnou půdu.“
Lotta Lundbergová

ZÁDUMČIVÁ

Host žízeň
pohlazený strom
radost či trýzeň
zádumčivý hrom

Chůva lásky
letní vrásky
těhotná řeka
před krásou smeká

Václav Franc

ODBORNÍK

Nedávno jsem byl na zubařském semináři. Říkáte si, co ten Franc zase plete do literárního časopisu svoje odborné věci, ale ono tak trochu všechno souvisí se vším. Přišel nám totiž přednášet jeden odborník, říkejme mu třeba profesor. Starší prošedivělý pán. O životě ví své. Co mě překvapilo třeba v úvodu přednášky, když řekl, že pokud by se nám chtělo při přednášce spát, tak ať klidně spíme, že on sám má taky na jiných přednáškách v roli posluchače často unavené oči a hlava mu padá.

A pak následoval koncert, bylo vidět, že je to člověk na svém místě, který opravdu rozumí věci, dokáže vysvětlit i laikovi problém, aby jej pochopil. Když třeba neví, nebojí se přiznat, že on už v tomhle prostě víc neporadí, ale pošle někam, kde se tazatel dozví víc a lépe než od pana profesora.

A ještě jsem si uvědomil, že o věci přemýšlí. Prostě o novém materiálu nebo objevu, který novináři vynášejí do nebes, řekne, "On je to dobrý posun, ale z odborného hlediska, každý kladný objev, má i svoje negativní stránky. Uvidíme za dvacet let!" A vzpomněl jsem si na všechny politiky, kteří slibují před volbami modré z nebe na počkání a zázraky do půl dne. Možná je to nedočkavostí voličů, protože kdyby jim kandidát řekl, aby přemýšleli a položili na pomyslné misky vah všechna pozitiva a negativa, asi by se takový kandidát se zlou potázal.

A jak to souvisí s literaturou? Zažil jsem řadu vystoupení, autorských čtení či přednášek, kdy se známý autor tváří jako jediný povoláný bůh, který ví všechno. Že jen jeho tvorba je ta pravá a jediná, která má právo vycházet. Na druhou stranu jsem naštěstí zažil i přednášky a čtení opravdových osobností, kteří o své tvorbě přemýšlejí, nejsou mnohdy spokojeni se svým textem, nezavrhnou tvorbu ostatních. Protože ten kdo aspoň občas nezapochybuje ...tady musím vzpomenout na setkání s Arnoštem Lustigem v Nové Pace ...vlastně není lidská bytost, ale nadčlověk - bůh. A pochybovat, hledat nová řešení, občas nějaké svoje texty spálit nebo vymazat z

paměti počítače je naprosto přirozené. Nevím přesně kde, ale někde i Jiří Žáček napsal, že někdy si říká, proč tohle vůbec napsal? Pochybuje a jak už slovo "pochybuje" napovídá, i občas "chybuje". To se ale bohům nestává, ti jsou neomylní.

Někdy je odborná přednáška hrozně dlouhá, nekonečná. Tentokrát den utekl skutečně jako voda.

Nechci se poměřovat s panem profesorem, takový "blázen" opravdu nejsem, ale na druhou stranu jsem rád, že člověk upřímně mířenými slovy může pomoci (nejen pacientům), ale třeba i začínajícím autorům (viz reakce soutěžících po Slepici). Doufám, že jsem na správné cestě. A od semináře nám svůj další vzor. Lidský!

Václav

P.S. Víte, co mě ještě napadlo? Kolik lidí takového pana profesora zná? Jistě vděční pacienti, odborná veřejnost. Nebyl by tohle vzor pro mládež? Zatímco z televizí a magazínů různé kvality zná národ řadu blykotavých hvězdiček šoubyznysu, které nedokázaly ani setinu toho, co tento odborník - člověk s velkým Č.

VÍTE, ŽE ...

- V neděli 29.května 2016 se konal v Jičíně v prostorách bývalé židovské školy v Jičíně křest samizdatové publikace, která vzešla z tvůrčího psaní vedeného Pavlem Jonákem, „Literární úleky.“ V knížečce najdete tvorbu Dity Hejzlarové, Terezy Beranové a Michaely Rejlkové. O akci vyšel článek Martina Žantovského v Nových Noviny v pátek 3.června 2016 „Nedělní křest Literárních úleků.“

- V úterý 7.června se v Městské knihovně v Nové Pace konalo autorské čtení absolventů seminářů tvůrčího psaní Pavla Jonáka v Nové Pace (celkem četli jeden autor a dvě autorky, Pavel Jonák doprovázel na kytaru). Součástí akce byla vernisáž výstavy malby a grafik kurzu Elišky Salabové. Foto z akce najdete na <https://www.facebook.com/110214387161/photos/pcb.10154259101342162/10154259096677162/?type=3&theater> .

- V pátek 3.června 2016 se uskutečnil stmeláč u Ilony Pluhařové ve Vladicích. Akce se vedle hostitelky zúčastnili Dana a Hynek Beranovi, Martin Žantovský a Václav Franc.

- Václav Franc uspěl v 3.ročníku „Literární soutěže Jakuba Arbesa“ s povídkou „Zloděj“, která byla vybrána a zařazena do sborníku soutěže (jinak 8.místo). Vyhlášení se konalo v Praze v sobotu 18.června 2016.

- Ke křtu sborníku „Řádky přes hranice“ se mimo jiné vrací v Jičinském deníku 6.června 2016 Magdalena Doležalová – článek najdete na http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/jicin-oslavil-se-slovenskym-martinem-20-let-pratelstvi-a-spoluprace-20160606.html .

- V čtvrtletníku Studijní a vědecké knihovny v Hradci králové „U nás“ (ročník 26, číslo 2/2016, vyšlo červen 2016) najdete několik článků týkajících se Jičínka. Jana Benešová v článku „V knihovně jako doma. Studie stavebních úprav a přístavby Knihovny Václava Čtvrťka v Jičíně“ představuje chystané změny v knihovně. Dále Jana benešová představuje Jaromíra Gottlieba „Valdštejnovo pole neválečné“ v článku „Valdštejn jinak.“ Oldřich Suchoradský v článku „Řehečská slepice zakdákala v jičínské knihovně popatnácté“ rozmlouvá s Václavem Francem, organizátorem literární soutěže Řehečská slepice. A právě tuto soutěž, resp. Slavnostní vyhlášení v dubnu 2016 vzpomíná v rozhovoru předsedkyně Střediska východočeských spisovatelů Eva Černošová (viz „Co je nového u Evy Černošové.“

- Dana a Hynek Beranovi vystupovali jako skupina Písničkáři Ze šuplíku v Hořicích v Pokrkonosi na Muzejní noci (10.června 2016). O jejich dalších bohatých aktivitách můžete najít informace na stránkách <http://zesupliku.cz/> .

Václav

ČAJ č. 118 – MARTIN ZBORNÍK A BLAŽENA OVSENÁ

Prázdninový ČAJ si přizval jako hosta Martina Zborníka, autora známého jako spolupořadatele Dnů poezie, nakonec o nich jsem s ním mluvil v jednom ČAJi. Tentokrát se Martin Zborník představí jako autor. Přiznám se, že jsem jej znal spíše jako básníka, o to víc, mě zaujaly i jeho povídky.

Rozhovor poskytla slovenská spisovatelka a badatelka Blažena Ovsená. Autorka knihy „Pátranie po tajných slovenských dejinách a slovenskom duchu“ se účastní pravidelně Martinské poetické jeseně. Napsala i další dvě knihy (gej román Neviditeľný zdroj vyšel jako eknih v roce 2013 a jeho pokračování román "Adam" v roce 2015 jako eknih. Zaujala mě svým vyprávěním o historických knihách, pátrajících po původu Slováků, ale i dalších významných osobnostech dějin našich východních přátel. Především jejich zcela jiným výkladem než jak jsem znal ze školy a z odborné literatury. A tak jsem neodolal a požádal o sice delší, ale velmi zajímavý a hutný rozhovor: "O slovenských dejinách som sa v škole takmer nič nedozvedela!"

Tvorbu regionálních autorů zastupují moje dva přísůvky. Chtěl jsem navázat na historické téma, a tak v závěru červencového ČAJe najdete můj příspěvek „Navzdory všem králům“ a báseň „Vzpomínka na čtrnáctý rok.“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Eva VEJMĚLKOVÁ – RŮŽOVÉ MOŘE

Vydalo nakladatelství Slovart v roce 2014

Když jsem si půjčil v knihovně knihu „Růžové moře“, očekával jsem spíše nějaký románek pro ženy a dívky, prostě taková ta červená knihovna o lásce, moři atd. Ale byl jsem mile překvapen, neboť Eva Vejmelková, všem známá především jako „Píšťalka“ nebo „Zuzana“ z filmů „Fontána pre Zuzanu“ rozhodně nenapsala nějakou lacinou knížku.

V novele nezapře svoje psychologické vzdělání, takže dokáže v

příběhu odehrávajícím se v Toskánsku rozehrát dialogy mezi hlavní hrdinkou Miou a jejími dvěma přáteli, psem a kocourem. Ti mluví s hlavní hrdinkou a chodí k ní na mléko, ale časem přátelství přeroste a dokonce spolu jezdí na výlety po Itálii.

Zajímavé jsou právě ony dialogy, kde Mia konfrontuje svůj dosavadní život a především svůj svět s představami jejich přátel, s jejich názory a „moudry“.

Viz například str.17: „Už s prvním nádechem jsme odsouzeni k smrti. Jediným zločinem je to, že jsme přišli na svět. Bláhově si myslíme, že nejhroší, co nás může potkat, je náš vlastní konec. Ale tím největším trestem je doživotí bez těch, kteří odešli dřív než my.“
Nebo str.99: „Víš, na světě existují dva druhy lidí. Jedni, kteří nacházejí ve světle odpovědi. A pak ti druzí, kteří hledají ve tmě otázky.“

Nebo str. 106: „Čas se neměří tikáním hodin, ale tlukotem tvého srdce.“ Či na stejné straně: „Někteří lidé promarní celý život hromaděním nesmyslných věcí, které vůbec nepotřebují. Hledají poklad, a přitom netuší, že si ho nosí ve svém srdci – truhlu na vzpomínky. Na konci své cesty ji otevrou a zjistí, že je prázdná. A z boháčů se rázem stanou žebráci.“

Knihy stojí za přečtení a za zamyšlení, a to vám neprozradím originální konec novely, který možná banální příběh povyšuje na opravdovou literaturu.

Václav

TŘETÍ STMELÁČ U ILONY

V pátek 3.června 2016 jsem se potřetí zúčastnil stmeláče ve Valdicích u Ilony. Tentokrát už začátkem června, předchozí stmeláče byly v polovině července, takže i počasí bylo trochu nejisté. K večeru dokonce spadlo pár kapek, ale naštěstí to bylo jen krátké varování, takže jsme u táboráku vydrželi sedět asi do sobotní jedné hodiny. Účast byla tradiční, vedle hostitelky Ilony přišli Dana a Hynek Beranovi, Martin, sousedi Smolíkové a já.

Semlelo se toho hodně, mluvilo se o nedávno vydaném sborníku českých a slovenských autorů, resp. o jeho křtu, nebo o Pavlu Jonákovi a jeho aktivitách ohledně tvůrčího psaní, o současné

literatuře, knižním veletrhu, případné účasti na martinské jeseň a ještě jsem řadu dalších věcí určitě zapomněl.

Snad mohlo být více představené naší literatury, tu zastupovaly moje dvě povídky „Dr. Jekyll a Mr. Hyde z Poděbrad“ a „Zloděj“. A nechyběla ani hudba v podání Písničkářů Ze šuplíku, zpívali jsme nejen lidovky, ale i původní tvorbu "šuplíkářů".

Bylo to opět příjemné setkání. A jak říká Martin, úspěšné završení dalšího (snad školního) roku či dalšího roku našeho literárního snažení.

I v sobotu dopoledne jsme ještě nebyli nasyceni literaturou, takže jsme sice v omezeném počtu (Ilona, Martin a já) ještě diskutovali o překladech, blízcí se Šrámkově Sobotce a dalších náležitostech kolem psaní. Iloně jsem přivezl starší číslo časopisu Plav, kde jsou překlady z němčiny. Zjistil jsem, že tam překladem přispěl i Aleš Misař z Nymburka.

Jen mi bylo trochu smutno, že stmeláč je za námi a na další si musím zase rok počkat.

Václav

KNIHOVNA VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČÍNĚ: LETNÍ KNIŽNÍ VÝZVA

LETNÍ KNIŽNÍ VÝZVA pro čtenáře knihoven Jičínka
Máte rádi výzvy a rádi čtete? Pak tu pro vás máme tuto výzvu
Přečtěte knihu, která...
...buď začíná písmenem L
...nebo má v názvu LÉTO nebo se zabývá letní tematikou
či se její děj odehrává v létě
...nebo má v názvu slovo CESTA nebo se zabývá tématem cesty
či vypráví o cestování

A zašlete nám své dojmy z této knihy spolu se svým jménem
do konce září buď na lustigova@knihovna.jicin.cz,
nebo odevzdejte písemně ve vaší knihovně
a my je zveřejníme v TÝDNU KNIHOVEN na našem webu.

Ilona Pluhařová a Dana Beranová na křtu almanachu „Řádky bez hranic“.
Foto: Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovina regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 17. Číslo 7. Červenec 2016.
(5.července 2016)
www.ikobra.cz